

Grønland har været berørt af flere Talere. Jeg skal om denne Sag kun udtale kort, at der derom er ført diplomatiske Forhandlinger, og at det er Regeringens bestemte Haab, at disse Forhandlinger skal føre til en god Løsning. Sagen er, som det er Offentligheden bekendt, i Norge henvist til Stortingets Konstitutionskomité, derfra vil den overgaa til Stortinget, som kommer sammen i Begyndelsen af Januar; først derefter vil saa de diplomatiske Forhandlinger kunne fortsættes.

Ogsaa om Importreguleringen har Statsministeren talt, og jeg kan derfor fatte mig i Korthed om dette Spørgsmaal. Det var i det hele taget ikke meget, jeg vilde sige, for det ligger i Sagens Natur, at man ikke kan gøre offentligt Rede for de Forhandlinger, som paa de forskellige Omraader er ført med fremmede Magter; men saaledes som Importreguleringen for Øjeblikket ligger an, tror jeg, man kan sige, at der er det bedste Haab om, at der ikke skal blive gjort yderligere Forestillinger i den Anledning udefra.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer har talt om de triste Forhold, hvori Bryderen Jess Pedersen var kommet derved, at han, vistnok i 1914, forlod sit Hus i Saint Quentin og derefter indberettede fra Frankrig, at Huset skulde være blevet ødelagt, og at han havde mistet det meste af, hvad han ejede. Udenrigsministeriet tog den Gang straks Sagen op til Undersøgelse, men Tyskland erklærede paa det bestemtteste, at der ingen Skade var vederfaret ham, og at hans Ejendele var i Orden. Saa hørte Udenrigsministeriet ikke mere om denne Sag før i 1921. Selvfølgelig meddelte vi gennem Gesandtskabet i Paris Jess Pedersen, hvad der var foregaaet, men først i 1921 tog han Sagen op igen. Den Gang var Verdenskrigens Bølger i allerhøjeste Grad gaaet hen over Saint Quentin, og det er vel sagtens givet, at de største Ulykker er gaaet ogsaa over hans Ejendom. Jeg har ogsaa Følelsen af, at det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer ikke mente, at der kunde gøres mere fra den danske Regerings Side med Hensyn til at faa Erstatningskrav fyldestgjort i Tyskland eller i Frankrig, men at det ærede Medlem henstillede, at den danske Regering skulde forsøge paa selv at hjælpe Manden. Jeg tvivler ikke om, at vi alle har den største Sympati for vedkommende danske Statsborger, men en saadan Indgriben vilde drage meget store Konsekven-

ser efter sig; han er jo ingenlunde et enestaaende Eksempel i nogen Retning, vi behøver kun at tænke paa den store Skare, som er vendt hjem fra Rusland uden Ejendom og glade til for at være sluppet hjem. Jeg beklager, at der vist neppe kan gøres mere i denne Sag.

Sluttelig vil jeg takke de ærede Medlemmer Hr. Moltesen og Hr. Holger Andersen for den Anerkendelse, som de under den forløbne Finanslovdebat har givet Udenrigsministeriet i Anledning af de udarbejdede Instrukser for den danske Delegation paa det sidst afsluttede Folkeforbundsmøde. Disse Udtalelser har glædet mig meget, og i Forbindelse med det rejste Spørgsmaal skal jeg oplyse, at for at de paagældende Instrukser kan komme til videre Kendskab, skal de af Udenrigsministeriet blive tilstillet Finansudvalget. Endvidere vil der indenfor en nærmere Fremtid foreligge Beretning vedrørende selve Delegeretmødet, som vil blive tilstillet Rigsdagen.

Kirke- og Undervisningsministeren (*Appel*): Siden Genforeningen har Skoleforholdene og Kirkeforholdene i de sønderjydske Landsdele hvert Aar ved Finanslovens første Behandling været bragt paa Tale af det ærede Medlem Hr. Schmidt. Jeg maa sige, at det er altid med en vis Forventning og Spænding, jeg imødeser det ærede Medlems Udtalelser, men det er gaaet mig i Aar, som det gik mig i Fjor, at disse Udtalelser har skuffet mig noget. Det glæder mig, at det ærede Medlem altid nævner, at naar Talen er om Skolelovgivningen for de sønderjydske Landsdele, har vi skabt et godt Grundlag, og det ærede Medlem siger stadig, at vi er paa den rette Vej; men saa tilføjer han, at vi bygger ikke tilstrækkeligt paa det gode Grundlag, og at vi gaar ikke langt nok frem ad den rette Vej. Det, jeg stadig venter paa fra det ærede Medlem, er Paavisningen af, at der er forsømt noget i saa Henseende. Jeg ved, at det ærede Medlem gør adskillige Udfugter i Aarets Løb og kommer hjem, beriget med Erfaringer fra forskellige Hold, men jeg har ikke mærket til, at disse Erfaringer rigtig har sat Frugt i det ærede Medlems Udtalelser her i Tinget. Det er maaske at forklare derved, at naar det ærede Medlem rejser til sine Meningsfæller Syd for Grænsen, saa kan han ikke vente at komme hjem derfra med Forslag, som er synderlig frugtbare for vor Lovgivning. Men i Aar har det ærede Medlem forsøgt at gaa videre ud, at opsøge, hvad der er sket